

totodată lumina nouă pe care o aruncă acestea asupra problemelor istorice și etnice. Din partea aceleiași secții a Institutului de istoria culturii materiale, s-au mai prezentat comunicări despre popularea istorică a ținutului Nowy Sącz (Plachcinska), cu privire la cercetările efectuate asupra istoriei minelor în Polonia și în special din munții Tatra (Molenda), precum și cu privire la istoria și tehnica pășunatului oilor în Carpați (Baranowski).

Problemele etnografice ale păstoritului, ale relațiilor dintre păstorit și agricultură și ale relațiilor slavo-romine au făcut obiectul comunicărilor prezentate de către: prof. M. Gladysz (Cracovia) despre cercetările întreprinse în zona Beskizilor silezieni; prof. R. Reinfuss (Cracovia) cu privire la problema păstoritului valah la Huțuli și Lemki, punând în discuție caracterul agricol-pastoral al relațiilor slavo-romine (valahe); Anna Kutrzeba-Pojnarowa (Cracovia) a relevat însemnătatea cercetărilor istorice pentru a cunoaște diferitele etape ale pătrunderii vechilor valahi în Carpații nord-vestici, consecințele economice și etnografice ale acestor contacte inter-etnice; J. Zborowski a făcut un raport asupra lucrărilor relative la Galiția, în care din nou s-au scos în relief întrepătrunderile dintre ocupațiile agricole și cele pastorale; Bronisława Jaworska (Lodz) a expus cercetările asupra păstoritului din munții Tatra, iar prof. Kazimiera Zawistowicz-Adamska (Lodz) a expus criteriile principale ale planului comun de cercetări carpatice.

În continuare, autoarea prezintă lucrările reuniunii de la Varșovia, la care etnografia slovaci au adus o seamă de contribuții remarcabile. Astfel, A. Huska a înfățișat punctul de vedere al științei marxiste slovace în problema cercetărilor carpatice și în primul rând asupra vechii colonizări valahe; J. Mjartan a expus rezultatele cercetărilor etnografice slovace, J. Pátková pe cele referitoare la industria casnică și meșteșugurile populare, J. Žatko cercetările folclorice slovace, iar E. Bosková despre fondurile arhivelor științifice referitoare la domeniul civilizației carpatice și valahe conservate în Institutul etnografic al Academiei Slovace de științe. Din partea poloneză au făcut expuneri, la aceeași reuniune, prof. M. Gladysz despre planurile cercetărilor etnografice poloneze și despre realizările obținute în întocmirea bibliografiei etnografice asupra Carpaților; după cum s-au mai făcut expuneri interesante referitoare la folclorul muzical (Sobieski), folclorul literar (Sadownik), despre cercetările istorice (J. Pazdur), despre magia în Galiția (Bazinska), precum și despre terminologia populară întrebuintată în creșterea oilor (S. Szyfelbein). Din cuprinsul conferinței de la Varșovia, autoarea mai menționează proiectul de plan elaborat de etnografia slovaci, prezentat de J. Mjartan, și care prevede studiul organizării pășunatului, al producției lactate, al terminologiei pastorale și al explorării metodice a arhivelor pentru stabilirea izvoarelor esențiale privitoare la colonizarea valahă, precum și crearea unei subcomisii speciale pentru coordonarea problemelor teoretice și metodologice.

Caietul al doilea (an. II, 1961, nr. 1—2) este dedicat în întregime reuniunii de la Starý Smokovec, din noiembrie 1960. După cum rezultă din articolul semnat de J. Podolák, prin problemele puse și soluțiile organizatorice, metodologice și științifice obținute, noua consfătuire a jucat un rol deosebit de important în conturarea și definitivarea țelurilor și în precizarea planurilor viitoarelor cercetări și studii comune sau paralele. S-au prezentat și discutat cinci rapoarte etnografice cu privire la cercetarea vieții pastorale în Carpați: două din aceste rapoarte au fost pregătite de delegația cehoslovacă (Ján Podolák din Bratislava și Jaroslav Štika din Brno), alte două de către delegația poloneză (Anna Kowalska — Lewicka din Cracovia și Bronisława Kopezińska-Jaworska din Lodz), precum și de către delegatul român Nicolae Dunăre. (*Noile cercetări românești asupra vieții pastorale și unele probleme etnografice din zona carpato-balcanică*). Delegația cehoslovacă a mai prezentat patru rapoarte prin care s-au scos în relief contribuțiile aduse și posibilitățile multilaterale pe care le pot oferi alte discipline istorico-sociale la cercetările etnografice din Carpați, și anume istoria și arhivistica (J. Kočíš), dialectologia și în general lingvistica (A. Habovštiak), muzeografia (L. Kunz), cercetările bibliografice (R. Žatko) și cele folclorice muzicale (O. Elschek). S-au constatat numeroasele posibilități oferite de aceste discipline în cercetările vieții pastorale și a « colonizării » valahe în Carpații Nordici și Occidentali. În continuare, J. Podolák arată că s-a discutat proiectul de *chestionar* pentru cercetarea unor aspecte din viața pastorală în Carpați, prezentat de Br. Jaworska și definitivat, în urma discuțiilor, de un colectiv desemnat *ad-hoc* (Br. Jaworska, J. Štika, J. Podolák, N. Dunăre). O atenție deosebită acordă autorul amplei program de lucru pentru anii viitori, schițat în raportul său de șeful delegației poloneze, M. Gladysz.

În cadrul aceleiași reuniuni s-a discutat și adoptat *statutul*, Comisiei, în care se arată structura ei organizatorică, inclusiv posibilitatea de aderare și a altor țări interesate în elucidarea problemelor de cultură și artă populară din regiunea Carpaților și din zonele învecinate cu aceasta. Deși conferința de la Starý Smokovec a avut ca obiectiv principal problemele vieții pastorale, s-a subliniat cu hotărâre caracterul etnografic multilateral al comisiei de la